

15 Ιουλίου, 1994

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ' ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΩ,
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφeseίοντες-Καθ' ων η αίτηση,

v.

LAVAR SHIPPING CO LTD,

Εφeseιβλήτων-Αιτητών.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1109).

5 Φόρος Εισοδήματος — Εκμετάλλευση Κυπριακού πλοίου — Κατά πόσο οι ζημιές που προκύπτουν από την εκμετάλλευση αυτή μπορούν να μεταφερθούν και να συμψηφιστούν με εισόδημα από άλλες πηγές κατά τα επόμενα έτη — Οι περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικά Διατάξεις) Νόμοι 1963 - 1965, άρθρο 3(α) — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι άρθρα 5(1)(α) και 15(1).

Φορολογία — Εφαρμοστές νομικές αρχές για την υποχρέωση καταβολής φορολογίας — Ποιό δίκαιο διέπει την υποχρέωση αυτή.

10 Λέξεις και Φράσεις — "Ζημιά" στο άρθρο 15 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, όπως τροποποιήθηκε.

15 Οι εφeseίβλητοι, ναυτιλιακή εταιρεία ιδιοκτήτρια ενός κυπριακού πλοίου, υπέστη ζημιά από το 1965-1968 από την εκμετάλλευση του πλοίου ανερχόμενη στο ποσό των ΛΚ60.475-. Ζήτησαν να τους επιτραπεί να μεταφερθεί η πιο πάνω ζημιά στα επόμενα χρόνια και να συμψηφιστεί με κέρδη που πραγματοποίησαν από άλλες πηγές.

20 Ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος (ο Έφορος) δεν αποδέχτηκε συμψηφισμό της πιο πάνω ζημιάς με το φορολογητέο εισόδημα που προέκυψε μετά το 1969 λόγω του ότι τα κέρδη από την εκμετάλλευση Κυπριακού πλοίου δεν φορολογούνται.

Το μοναδικό ερώτημα που εγέρθηκε τόσο πρωτόδικα όσο και στην έφεση είναι κατά πόσο η πιο πάνω ζημιά μπορεί να μεταφερθεί και να συμψηφισθεί με το εισόδημα από άλλες πηγές κατά το 1981 και επόμενα, μέχρις ότου η ζημιά αυτή αποσβεσθεί.

25 Το πρωτόδικο Δικαστήριο ακύρωσε τις φορολογίες που επιβλή-

θήκαν στους εφεσίβλητους από τον Έφορο αφού ανέφερε ότι το ερώτημα που εγείρεται εδράζεται στην ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 15(1) σε συσχετισμό με το άρθρο 5(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων και το άρθρο 3(α) του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικά Διατάξεις) Νόμου του 1963 (Ν. 47/63), όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 34/65, που υποστηρίζουν την αφαίρεση των ζημιών. 5

Σε έφεση εναντίον της πρωτόδικης απόφασης οι εφεσεύοντες ισχυρίστηκαν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αναφέρθηκε όταν έδωσε την ερμηνεία του άρθρου 15(1) αν εννοούσε το αρχικό άρθρο 15 ή αυτό που ίσχυε μετά την τροποποίησή του από το Ν. 60/69. Επίσης ισχυρίστηκαν ότι εφόσον τα κέρδη από την εκμετάλλευση του Κυπριακού πλοίου δεν φορολογούνται ούτε και οι ζημιές επιτρέπονται. 10

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι: 15

1. Όπως διαφαίνεται από την απόφαση το πρωτόδικο Δικαστήριο ερμηνεύοντας το άρθρο 15(1), είχε κατά νουν τις πρόνοιες του άρθρου 15(1) πριν από την τροποποίηση του 1969 και αυτό αποτελεί σφάλμα. 20

2. Όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί το δικαίωμα που διέπει την υποχρέωση καταβολής φορολογίας είναι εκείνο που ίσχυε κατά τη λήξη του φορολογητέου έτους. Επομένως το εφαρμοστέο δικαίωμα στην υπό κρίση υπόθεση, όσον αφορά το θέμα της ζημιάς, αφορούσε το φορολογικό έτος 1981 για ζημιά που προέκυψε πριν το 1969. 25

3. Η ζημιά στο άρθρο 15, όπως τροποποιήθηκε, σημαίνει ζημιά εντός της έννοιας των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, που προκύπτει από πηγή από την οποία μπορεί να υπάρξει κέρδος ή όφελος, το οποίο θα εφορολογείτο δυνάμει του άρθρου 5 των πιο πάνω Νόμων και όχι οποιαδήποτε ζημιά. Οι διάφορες εκπτώσεις και αφαιρέσεις είναι επιτρεπτές κατά τη διακρίβωση του φορολογητέου εισοδήματος. 30

4. Με βάση όλα όσα αναφέρονται πιο πάνω, αν ένα πρόσωπο, όπως στην παρούσα περίπτωση, δεν υπόκειται στην πληρωμή φόρου δεν θα υπάρξει φορολογητέο εισόδημα και, επομένως, ούτε και αφαίρεση και μεταφορά ζημιάς. 35

*Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα
εις βάρος των εφεσίβλητων.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν: 40

*Ελληνική Τράπεζα Λίμιτεδ v Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση
ημερ. 14.7.1992.*

3 Α.Α.Δ. Δημοκρατία v. Lavar Shipping Co. Ltd.

Constantinou v Republic 4 R.S.C.C. 109.

Christou v Republic of Cyprus through the Commissioner of Income Tax (1965) 3 C.L.R. 214.

Ioannides v. The Republic (1965) 3 C.L.R. 1801.

5 Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Στυλιανίδης, Δ.) που δόθηκε στις 17 Ιουνίου, 1989 (Προσφυγή Αρ. 146/85) με την οποία ακυρώθηκαν οι φορολογίες που επιβλήθηκαν στους εφεσίβλητους - αιτητές, σύμφωνα με τις οποίες η ζημιά που προέκυψε από την εκμετάλλευση κυπριακού πλοίου τους δεν επιτράπηκε να μεταφερθεί στα επόμενα χρόνια και να συμψηφισθεί με κέρδη που πραγματοποίησαν από άλλες πηγές.

15 Στ. Χ"Γιάννη - Ιωσήφ (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσεύοντες.

Χρ. Γεωργιάδης, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

20 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Χρυσοστομής.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου να ακυρώσει τις φορολογίες που επιβλήθηκαν στους Εφεσίβλητους-Αιτητές από τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος.

25 Εφεσεύοντα-Καθ' ου η αίτηση 2, σύμφωνα με τις οποίες ζημιά που προέκυψε από την εκμετάλλευση κυπριακού πλοίου τους δεν επιτράπηκε να μεταφερθεί στα επόμενα χρόνια και να συμψηφισθεί με κέρδη που πραγματοποίησαν από άλλες πηγές.

30 Οι εφεσίβλητοι είναι ναυτιλιακή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, εγγεγραμμένη στην Κύπρο από τις 6.7.65. Οι εφεσίβλητοι πριν και μέχρι το 1969 ήταν πλοιοκτήτες του

κυπριακού πλοίου "CURIUM".

Από την εκμετάλλευση του πλοίου αυτού μέχρι της πώλησής του το 1969, οι εφεισίβλητοι υπέστησαν ζημιά από το 1965-1968, που ανέρχεται στο συνολικό ποσό των £60,475.-. Η ζημιά αυτή για τα φορολογικά χρόνια από το 1965-1974, δεν έγινε αποδεκτή να συμψηφιστεί με το φορολογητέο εισόδημα που προέκυψε μετά το 1969 και η ένσταση των εφεισίβλητων που υποβλήθηκε, απορρίφθηκε γιατί καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα.

Οι εφεισίβλητοι πλήρωσαν το φόρο που τους επιβλήθηκε για τα χρόνια αυτά, υπό διαμαρτυρία και με επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους να αξιώσουν αφαίρεση της προαναφερθείσας ζημιάς στο μέλλον.

Οι υποβληθέντες λογαριασμοί των εφεισίβλητων για τα χρόνια 1976-1980 έδειχναν ζημιές. Οι λογαριασμοί που υποβλήθηκαν το 1981 έδειχναν κέρδος φορολογητέο, όχι όμως εάν εφορολογείτο η ζημιά που προέκυψε από την εκμετάλλευση του πλοίου πριν από το 1969. Οι εφεισίβλητοι διεκδίκησαν τη μεταφορά της ζημιάς, που προέκυψε πριν από το 1969, πλην όμως τούτο δεν έγινε αποδεκτό από τον Έφορο. Στις 15.10.93, ο Έφορος προέβη στον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματος και τον προσδιορισμό των φορολογητέων υποχρεώσεων των εφεισίβλητων. Επακολούθησε ένσταση, η οποία εξετάστηκε και αποφασίστηκε με βάση το άρθρο 20(5) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1979. Η απόφαση του Εφόρου κοινοποιήθηκε στους εφεισίβλητους με επιστολή ημερ. 24.11.84, το ουσιαώδες μέρος της οποίας έχει ως ακολούθως:

"The losses claimed by you to have been incurred from the operation of a ship under the Cyprus flag during the period from 6th July, 1965 to 31.12.1968 cannot be carried forward and be set against other income because the profits from the operation of such a ship could not be charged to tax due to the provisions of Section 3 of the Merchant Shipping (Taxing Provisions) Law of 1963.

3 Α.Α.Δ. Δημοκρατία v. Lavar Shipping Co. Ltd. Χρυσοστομής, Δ.

5 Since the profits could not be taxed, no losses could be allowed for income tax purposes. Therefore the amount of the loss from the operation being £60.475 cannot be carried forward. The amount of the loss has been computed as follows:-

	Amount of loss from the operation of the ship as per auditor's letter dated 7.6.1977	
	(Years 1966-1968)	£82.177
10	Less Balancing charge on the sale of the ship (1969)	£3942
	Profit as per Sch.1 to the 1969 accounts (8620-2482)	6138
15	Previous years adjustments made in 1974 as per auditor's letter of 7.6.77	11622 21.702

	Total amount of the loss from the operation of the ship	£60.475 -----

20 In the circumstances I have decided to reject your objection and maintain the original assessment."

25 Το μοναδικό ερώτημα που εγέρθηκε τόσο πρωτόδικα όσο και ενώπιόν μας κατ' έφεση, είναι κατά πόσον η ζημιά που προέκυψε στους εφεισίβλητους από την εκμετάλλευση του πλοίου κατά τη διάρκεια των ετών 1965-1968, μπορεί να μεταφερθεί και να συμψηφισθεί με το εισόδημα από άλλες πηγές κατά το 1981 και επόμενα και μέχρις ότου η ζημιά αυτή να αποσβεσθεί.

30 Αν δεν υπήρχε η ειδική πρόνοια του άρθρου 3(α) του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικαί Διατάξεις) Νόμου του 1963 (Ν.47/63), όπως τροποποιήθηκε από το Ν.

34/65, που να εξαιρεί από τη φορολογία το κέρδος ενός πλοιοκτήτη, που προκύπτει από την εκμετάλλευση του υπό κυπριακή σημαία πλοίου του, το κέρδος αυτό θα υπόκειται στην πληρωμή φόρου εισοδήματος σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων που έχει ως ακολούθως: 5

"5(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, δι' έκαστον φορολογικόν έτος επιβάλλεται, βάσει φορολογικών συντελεστών ειδικώτερον εν τοις εφεξής καθοριζομένων, φόρος επί του εισοδήματος εκ των κατωτέρω αναφερομένων πηγών παντός προσώπου, του κτωμένου ή προκύπτοντος εν τη Δημοκρατία ή αποστελλομένου και λαμβανομένου εις την Δημοκρατίαν εκ των κατωτέρω αναφερομένων πηγών, ήτοι:- 10

(α) κέρδη ή άλλα οφέλη εξ οιασδήποτε εμπορικής ή βιομηχανικής επιχειρήσεως, εκ της ασκήσεως επιτηδεύματος ή βιοτεχνίας τινός, εξ ελευθερίου ή άλλου τινός επαγγέλματος, δι' οιανδήποτε χρονικήν περίοδον η τοιαύτη εμπορική ή βιομηχανική επιχείρησις, επιτήδευμα, βιοτεχνία ή επάγγελμα και αν ενασκήται." 15 20

Η εξαίρεση που δίδεται από το προαναφερόμενο άρθρο 3(α) του Ν. 47/63, όπως αντικαταστάθηκε από το Ν. 34/65, έχει ως ακολούθως:

"3. Ανεξαρτήτως οιασδήποτε διατάξεως διαλαμβανομένης εν τω περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμω ή εν οιαδήποτε ετέρω νόμω τροποποιούντι ή αντικαθιστώντι αυτόν ουδείς φόρος θα επιβάλληται ή εισπραττήται δια περίοδον δέκα ετών από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου - 25 30

(α) επί του εισοδήματος όπερ κτάται ο πλοιοκτήτης Κυπριακού πλοίου εκ της εκμεταλλεύσεως του πλοίου δια της χρησιμοποιήσεως αυτού εις οιανδήποτε ναυτιλιακήν επιχείρησιν μεταξύ Κύπρου και λιμένων του εξωτερικού ή μεταξύ λιμένων του εξωτερικού (εξαιρέ- 35

5 σει αλιευτικών επιχειρήσεων) νοουμένου ότι οσάκις Κυπριακόν πλοίον χρησιμοποιούμενον κυρίως δια ναυτιλιακάς επιχειρήσεις μόνον εν Κύπρω χρησιμοποιείται επίσης δια ναυτιλιακάς επιχειρήσεις εκτός της Κύπρου (εξαιρέσει αλιευτικών επιχειρήσεων) θα τηρώ-
10 νται λογαριασμοί των τοιούτων εκτός της Κύπρου ναυτιλιακών επιχειρήσεων δεικνύοντες το εξ εκάστης εξ αυτών πορισθέν κέρδος ή προκύψασαν ζημίαν και θα υποβάλλωνται εις τον Έφορον του Φόρου Εισοδήμα-
15 τος της Δημοκρατίας ευθύς άμα τη λήξει εκάστης τοιαύτης επιχειρήσεως."

Έσον αφορά το δικαίωμα του φορολογουμένου να μεταφέρει και να συμψηφίζει τη ζημιά του κατά τα επόμενα έτη, το άρθρο 15(1) του Περί Φορολογίας του Εισοδήμα-
15 τος (Ξένων Προσώπων) Νόμου του 1961, (Ν. 58/61), αναφέρει:

20 "15(1) Οσάκις το ποσόν ζημίας επισυμβάσης εντός του έτους του προηγούμενου του φορολογικού έτους εν εμπορική ή βιομηχανική επιχειρήσει, επιτηδεύματι ή βιοτεχνία, ελευθερίω ή άλλω τινί επαγγέλματι ασκουμέ-
25 νω υφ' οιουδήποτε προσώπου είτε ατομικώς είτε εταιρικώς είναι τοσοούτον ώστε να μη δύναται να συμψηφισθή καθ' ολοκληρίαν μετά του εξ ετέρων πηγών εισοδήματος αυτού δια το ίδιον φορολογικόν έτος το ποσόν της τοιαύτης ζημίας, κατά την έκτασιν καθ' ην
30 αύτη δεν συμψηφίζεται, θα μεταφέρεται και τηρουμένων των κατωτέρω διατάξεων θα συμψηφίζεται μετά του εισοδήματος των επομένων ετών μέχρις ου η τοιαύτη ζημιά αποσβεσθή."

30 Το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από τον περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Τροποποιητικό) Νόμο του 1969 (Ν. 60/69), άρθρο 10, και το άρθρο 15 του Ν. 58/61, όπως αντικαταστάθηκε, έχει τώρα ως ακολούθως:

35 "15(1) Οσάκις το ποσόν ζημίας το οποίον, εάν κέρδος ή όφελος θα εφορολογήτο δυνάμει του άρθρου 5, είναι τοσοούτο ώστε να μη δύναται να συμψηφισθή καθ' ολο-

κληρίαν μετά του εξ άλλων πηγών εισοδήματος προσώπου τινός διά το αυτό φορολογικόν έτος, το ποσόν της τοιαύτης ζημίας καθ' ην έκτασιν τούτο δεν συμψηφίζεται ούτω, μεταφέρεται και, τηρουμένων των εφεξής διατάξεων, συμψηφίζεται μετά του κατά τα επόμενα έτη εισοδήματος του προσώπου τούτου μέχρις ότου η ζημία αυτή αποσβεσθή." 5

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά ανάφερε πως η απάντηση στο μοναδικό ερώτημα που εγείρεται στην παρούσα υπόθεση εδράζεται στην ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 15(1) σε συσχετισμό με το άρθρο 5(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων και το άρθρο 3(α) του περί Εμπορικής Ναυτιλίας (Φορολογικαί Διατάξεις) Νόμου του 1963 (Ν. 47/63), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 του Ν. 34/65. 10 15

Είναι ισχυρισμός της δικηγόρου των εφεσειδόντων πως το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αποφάσισε ποιο άρθρο 15 ίσχυε για την υπό κρίση υπόθεση, το αρχικό άρθρο 15 ή αυτό που ίσχυε μετά την τροποποίηση του 1969. Είναι επίσης εισήγηση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, πως το άρθρο που έχει εφαρμογή είναι το τροποποιημένο, αλλά έστω και αν το Δικαστήριο καταλήξει πως το άρθρο που έχει εφαρμογή είναι το αρχικό πριν από την τροποποίηση, το αποτέλεσμα θα πρέπει να είναι το ίδιο, υπό την έννοια του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του Εφόρου είναι ορθή, δεδομένου ότι η ζημία που είναι επιτρεπτό να μεταφέρεται, είναι ζημία που θα πρέπει να προκύπτει από πηγή από την οποία μπορεί να υπάρξει κέρδος ή όφελος, το οποίο υπόκειται σε φορολογία δυνάμει του άρθρου 5, των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων. 20 25 30

Ο δικηγόρος της εφεσίβλητης υποστήριξε την ορθότητα της απόφασης.

Εξετάζοντας την πρωτόδικη απόφαση, διαπιστώνουμε πως το Δικαστήριο πράγματι δεν αναφέρθηκε ρητά όταν έδωσε την ερμηνεία του άρθρου 15(1), ότι είχε κατά νουν το αρχικό άρθρο πριν από την τροποποίησή του ή το 35

άρθρο που προέκυψε από την τροποποίηση του 1969. Διαφαίνεται όμως από την απόφαση, πως το πρωτόδικο Δικαστήριο ερμηνεύοντας το άρθρο 15(1), είχε κατά νουν τις πρόνοιες του άρθρου 15(1) πριν από την τροποποίηση του 1969 και τούτο αποτελεί σφάλμα.

Είναι νομολογημένο πως το δίκαιο που διέπει την υποχρέωση καταβολής φορολογίας είναι εκείνο που ίσχυε κατά τη λήξη του φορολογητέου έτους. Στην υπόθεση αρ. 875/91, *Της Ελληνικής Τραπεζής Λίμιτεδ v. Της Κυπριακής Δημοκρατίας*, ημερ. 14.7.92, ο Δικαστής Πικής, αναφέρει τα ακόλουθα στη σελ. 4, τα οποία και υιοθετούμε:-

"Με σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει αναγνωρισθεί ότι η υποχρέωση για καταβολή φόρου ανακύπτει (accrues) κατά το πέρας του έτους στη διάρκεια του οποίου κτήθηκε το εισόδημα που αποτελεί το αντικείμενο της φορολογίας (βλ. *Vassos Constantinou v. Republic*, 4 R.S.C.C. 109, *Demetris Petrou Christou v. The Republic of Cyprus through the Commissioner of Income Tax* (1965) 3 C.L.R. 214, και *Ioannides v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 1801). Το δίκαιο το οποίο διέπει τον καθορισμό της υποχρέωσης για την καταβολή φόρου εισοδήματος, είναι εκείνο το οποίο ισχύει κατά τη λήξη του φορολογικού έτους. Η βεβαίωση του φόρου από τις φορολογικές Αρχές συνιστά μηχανιστική διεργασία η οποία αποβλέπει στον εκ των υστέρων προσδιορισμό υποχρέωσης η οποία ανέκυψε σε προηγούμενο χρονικό στάδιο. Διακρίνεται επομένως η πράξη βεβαίωσης της φορολογίας από διοικητικές πράξεις που αποτελούν την αφετηρία για τη γένεση της υποχρέωσης και οι οποίες διέπονται από το δίκαιο το οποίο ισχύει κατά την έκδοσή τους υπό την αίρεση των περιορισμών που θέτει το Άρθρο 29."

Επομένως το εφαρμοστέο δίκαιο στην υπό κρίση υπόθεση όσον αφορά το θέμα της ζημιάς, είναι το άρθρο 15 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 60/69, που ίσχυε το 1981, δεδομένου ότι η διεκδίκηση για τη μεταφορά της ζημιάς αφορούσε το φορολογικό έτος 1981 για ζημιά που προέκυ-

ψε πριν το 1969.

Ερμηνεύοντας το άρθρο 15, όπως τροποποιήθηκε, έχουμε τη γνώμη πως η ζημιά που αναφέρεται σε αυτό, και τούτο είναι καθαρό από τη φρασεολογία του, είναι ζημιά εντός της έννοιας των περι Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, που προκύπτει από πηγή από την οποία μπορεί να υπάρξει κέρδος ή όφελος, το οποίο θα φορολογείτο δυνάμει του άρθρου 5 των περι Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων και όχι οποιαδήποτε ζημιά. Από τους νόμους αυτούς είναι επίσης διάχυτο, πως είναι κατά τη διακρίβωση του φορολογητέου εισοδήματος που οι διάφορες αφαιρέσεις και εκπτώσεις είναι επιτρεπτές. Επομένως, αν ένα πρόσωπο, όπως στην προκειμένη περίπτωση, δεν υπόκειται στην πληρωμή φόρου, δεν θα υπάρξει φορολογητέο εισόδημα και επομένως ούτε και αφαίρεση ή μεταφορά της ζημιάς.

Κατά συνέπεια, η έφεση επιτρέπεται, η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται και η προσβαλλόμενη απόφαση του Εφόρου επικυρώνεται με έξοδα εις βάρος των εφεσίβλητων.

Έφεση επιτρέπεται με έξοδα.